

כל עור הוא בטוח שעדיין לא עשה את מחצית מספר החטאות או העולות של אדם אחד [או של חובה אחת].

כי משעשה הכהן מתוך התערובת את מחצית מספר העופות של אדם אחד [או של חובה אחת] לחטאת, יש לחשוש שמא עלו בידו עופותיו של אדם אחד [או של חובה אחת] ואז נקבעים לעולה כל שאר עופותיו של אותו אדם [או של אותה חובה], ושוב אינו רשאי הכהן לעשות חטאת מיתר העופות המעורבים, כי מעתה יש להסתפק בכל עוף שהוא בא לעשותו חטאת שמא הוא מהעופות שנקבעו לעולה.

והוא הדין להיפך, אם עשה הכהן מחצית מספר העופות של אדם אחד [או של חובה אחת] לעולה, נקבעה לחטאת המחצית השניה של העופות של אותו אדם [או של אותה חובה], ושוב אין הכהן יכול לעשות מהתערובת קרבן לעולה, כי יש לחשוש מעתה בכל עוף שבתערובת שמא הוא חטאת.

ואם עשה מתוך התערובת מחצית מספר העופות של אדם אחד לחטאת ומחצית מספר העופות של אדם אחד לעולה — שוב אינו יכול לעשות מאותה התערובת עוף נוסף!

כי מעתה יש לחשוש בכל עוף שבתערובת שמא הוא עולה ושמא הוא חטאת.

שהרי יש לנו לחשוש שמא נעשתה מחצית העופות של אדם אחד לחטאת וכנגדה נקבעה מחצית עופותיו לעולה, ועופות העולה שלו נמצאים עתה בתערובת.

ומאידיך יש גם לחשוש שנעשתה מחצית

עופותיו של האדם השני לעולה ונקבעו שאר עופותיו לחטאת, וגם עופות החטאת מצויות עתה בתערובת.

והרי כמה דוגמאות לעירובם של קיני חובה זה בזה המבוארים במסכת, ואשר נוהג בהם הכלל הזה.

א. קינים של אדם אחד שהופרשו עבור כמה חובות זהות, כגון יולדת שהפרישה קינים עבור מספר לידות.

וקיימות בענין זה שתי אפשרויות:

האחת, שלא ייחדה כל אחד מהקינים לכל לידה אלא הביאה לכהן מספר קינים כמספר הלידות.

והשנית, שייחדה כל אחד מהקינים ללידה מסוימת.

ועתה שהתערבו הקינים —

הרי באפשרות הראשונה, שלא ייחדה את הקינים ללידה מסוימת, עושה הכהן מחצית העופות לעולה למעלה ומחצית העופות לחטאת למטה, ובכך יצאה היולדת ידי חובתה. כי ביד הכהן לעשות מחצית העופות לעולה ומחצית לחטאת, כיון שלא היו הקינים מיוחדים ללידות מסוימות.

אבל במקרה של האפשרות השניה, שייחדה את הקינים, לכל לידה קן מסוים, חייב הכהן לעשות אחד מכל קן לעולה ואחד מכל קן לחטאת.

הילכך, יכול הכהן לעשות מכל התערובת רק עוף אחד למעלה לעולה ועוף אחד למטה לחטאת, ואילו כל שאר העופות ימותו.